

STAR WARS®

11

EPISODUL I AVENTURI

PIRATII DE DINCOLO
,
DE MARE

RYDER WINDHAM

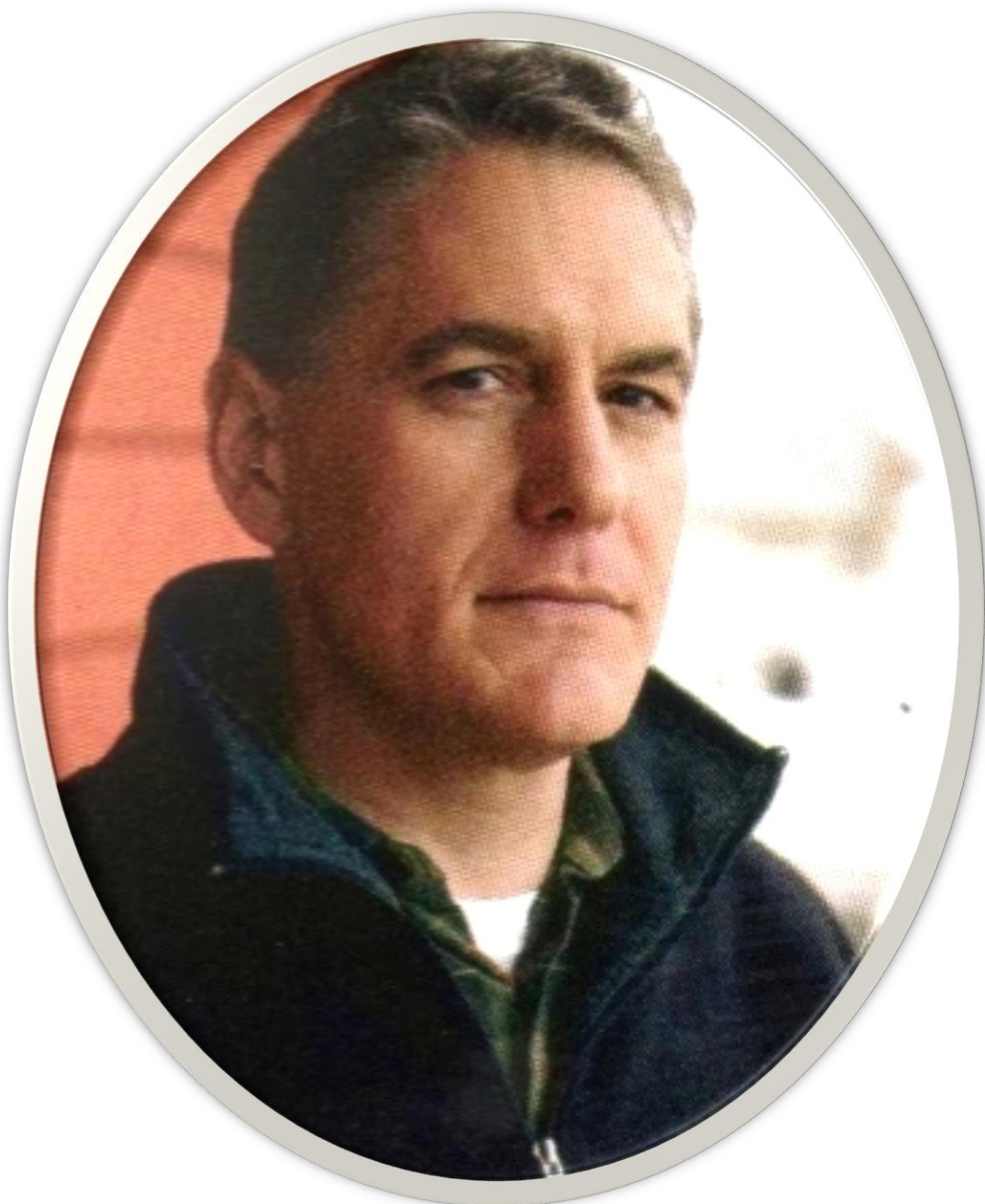
RYDER WINDHAM

STAR WARS

PIRATII DE DINCOLO DE MARE

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Rider Windham
Pirates from beyond the Sea
2000

Ryder Windham

Ryder Windham este un autor american de science fiction care a scris mai mult de 60 de cărți pentru Universul Star Wars, inclusiv romane, benzi desenate și cărți de referință. Din 1993, lucrează la proiecte Star Wars fie de unul singur, fie împreună cu alți autori.

Din 2004, lucrează la *Rhode Island School of Design Continuing Education* ca instructor și consilier de certificare pentru cursuri de benzi desenate și arte secvențiale. În prezent, locuiește în Providence, Rhode Island, împreună cu soția și cele două fiice ale sale.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Introducere

După ce Jar Jar Binks a salvat-o pe nepoata lui Boss Nass, Maiorul Fassa, din fălcile monstrului sando aqua, aceasta s-a angajat într-o datorie pe viață față de el.

Deoarece Jar Jar era atât de neîndemânatic, Boss Nass nu îl crezu demn de angajamentul Fassei. Jar Jar sperase să-și demonstreze puterea și vitejia în *Marele Neplăcut Liber-pentru-toți*, un maraton istovitor din Festivalul anual al Războinicilor Gungani. Spre surprinderea lui, la concurs a participat și Fassa.

Chiar înainte de începerea competiției, Patrula Gungană de Țărm a descoperit urme misterioase pe o plajă a Lacului Umberbool. Urmele păreau să fi fost făcute de droizi veniți din altă lume. În ciuda acestui fapt, Boss Nass decise că *Marele Neplăcut* va continua așa cum fusese planificat.

Maiorul Fassa câștigă competiția. Căpitanul Tarpals se clasă pe locul al doilea, iar Jar Jar termină pe locul al treisprezecelea. În timpul concursului, Fassa împiedică trei droizi să torpileze arena, apoi îi captură împreună cu submarinul lor. Spre uimirea spectatorilor festivalului, la comanda submarinului droizilor învinși care trecu linia de sosire se află Fassa.

Gunganii nu știau că droizii erau proprietatea unui invadator extraterestru numit Căpitanul Swagg. Swagg dorise ca droizii să-i țină ocupați pe Gungani la Lacul Umberbool în timp ce el ateriza cu nava sa spațială lângă locul sacru al Gunganilor. Ascuns adânc în pădurea densă a Naboo, locul sacru conținea multe statui antice.

Unele ființe ar fi putut vedea statuile și sculpturile degradate ca pe niște simple ruine, dar pentru Swagg, locul sacru al Gunganilor era un cufăr de comori.

Căpitanul Swagg era un pirat.

Capitolul 1

Elegantul heyblibber al Reprezentanților izbucni la suprafața apei și alunecă până la marginea mlaștinii. Recent, același submersibil de lux fusese folosit de Rep Teers în timpul construcției Arenei din Lacul Umberbool. Nava avusese nevoie de reparații după ce fusese atacată de un monstru sando aqua, dar era din nou în stare perfectă de funcționare. Avea un singur pasager: Rep Been, cel mai cunoscut istoric al Gunganilor.

După ce heyblibberul fu ancorat, Rep Been ieși din vehicul pe solul mlăștinos. Avea o sulită în mâna dreaptă, pentru cazul în care ar fi fost atacat de creaturi sălbatice. Traversă poteca îngustă care ducea prin iarbă verde, înaltă, către un pârâu din apropiere. Pârâul îl conducea la locul sacru, care era locația ceremoniilor finale ale Festivalului Războinicilor. În timp ce Rep Been își croia drum de-a lungul potecii, pășea cu grijă pentru a evita să lase urme care i-ar putea duce pe dușmani până la locul sacru. Dintre ofițerii care alcătuiau Consiliul Reprezentanților lui Boss Nass, Rep Been era păstrătorul evidențelor antice, iar atribuțiile sale includeau conservarea locului sacru. Rep Been era unul dintre puținii Gungani care nu se simțeau obligați să participe la competițiile de la Lacul Umberbool. Era fericit că putea să inspecteze ruinele templului antic. La fel ca toți Gunganii, Rep Been era mândru de moștenirea sa. Ori de câte ori vizita templul, se trezea gândindu-se la multele generații de Gungani care călătoriseră pentru a se aduna printre pietrele înalte. În ciuda efectelor vremii și a timpului în sine, ruinele supraviețuiseră timp de multe secole, iar locul rămăsese un secret prețuit, cunoscut doar de Gungani. Era locul cel mai preferat de pe Naboo al lui Rep Been.

Ajunse la pârâul care îl călăuzea spre locul sacru și merse de-a lungul lui. Câteva minute mai târziu, urcă un deal mic și trecu prin iarba deasă, dar când ieși din desiș, imaginea ruinelor îi fu blocată de ceva. Ceva foarte mare. O navă spațială.

Era acoperită cu plase verzi de camuflaj. Rep Been nu recunoscuse originea navei, dar pentru că designul ei era atât de unghiular, fu sigur că nu aparținea oamenilor de pe Naboo. Camuflarea sa arăta clar că aparținea unor ființe care nu voiau să dezvăluie pe ele însele.

Ochii ageri ai lui Rep Been prinseră o mișcare lângă navă. Șase droizi cromati încărcau o statuie mare pe un transportor repulsorlift, pe care l-ar fi dus apoi până la trapa deschisă din lateralul navei. Nu exista nicio îndoială în mintea lui Rep Been că invadatorii mecanici încercau să fure statuia din locul sacru al Gunganilor. Se înfurie brusc. Își apucă sulita și se pregăti să se apropie de droizi când se opri brusc. Dacă droizii erau programați pentru a fura, puteau fi programați și pentru a ucide.

Deși era un războinic viclean, era depășit numeric. Cea mai bună modalitate de a acționa, era să alerteze armata Gungană. Tot ce trebuia să facă era să revină la heyblibberul Reprezentanților și să transmită un semnal către Otoh Gunga.

Rep Been făcu un pas înapoi, cu precauție. În timp ce se mișca, simți ceva prinzându-i glezna dreaptă și se uită în jos pentru a-și vedea piciorul prins într-o liană în formă de laț. Se auzi un sunet puternic de biciuire, iar liana se ridică în aer, smulgându-l pe Rep Been de pe sol și făcându-l să-și scape sulita. Celălalt capăt al lianei era legat de o ramură a unui copac înalt și Rep Been se trezi atârând neputincios, și cu susul în jos, deasupra solului pădurii. Își întinse gâtul pentru a privi solul de dedesubt. Cei șase droizi părăsiseră transportorul repulsorlift și fugeau spre el. Unul dintre droizi ridică un comunicator către vocabulatorul aflat deasupra bărbiei și spuse:

— Am prins un Gungan, domnule.

Câteva secunde mai târziu, un umanoid ieși din navă și coborî pe rampă. Avea pielea albastră, ochi roșii și era îmbrăcat în uniformă roșie și cizme negre din piele.

— Ei, bine, spuse umanoidul în timp ce se uita la Rep Been. Se pare că una dintre capcanele noastre a prins un nativ rătăcit.

— Tusa încălcat teritoriu! mârâi Rep Been când se răsuci pe liană. Assta proprietatea aparssine la Gungani!

— Nu pentru mult timp, răspunse umanoidul. Numele meu este Căpitanul Swagg și vreau să le dau statuiilor tale o casă nouă, departe de lumea asta nenorocită.

Rep Been nu-și putea crede urechilor.

— Tusa nu sscapă niciodata cu assta! spuse el.

— Ba da, răspunse Swagg.

— Esste mai mulsi Gungani pe drumul aicia, chiar acum, blufă Rep Been. Tusa mai bine pleacă câtă timp încă respiri.

Swagg zâmbi.

— Te înșeli, nefericitul meu prieten. Cu excepția ta, restul Gunganilor urmăresc Festivalul Războinicilor. Dar nu-ți bate capul despre mine. Eu voi fi plecat peste aproximativ o oră, împreună cu statuile, desigur.

Swagg se întoarse către droidul cu comunicator și spuse:

— Hainele acestui Gungan sunt uscate, așa că mă îndoiesc că a înotat tot drum de la Otoh Gunga. Du-te cu alți doi droizi și găsește-i nava. Dacă se încadrează în nava noastră, poate înlocui pierderea submarinului nostru. Rămân eu aici și supraveghez ridicarea statuiilor rămase.

Droidul își păstră cei trei fotoreceptori pe Swagg în timp ce își înclină capul către Rep Been și întrebă:

— Cum rămâne cu el?

— Îl vom închide în cala navei. Dacă vine vreunul dintre prietenii lui să-l caute, îl putem folosi ca ostatic. Ai înțeles?

— Da, Căpitane, răspunse droidul.

Capitolul 2

— Eusa nu place la assta mecanissi, mârâi Boss Nass, conducătorul orașul subacvatic Otoh Gunga.

Se afla în interiorul unei bule laborator din Otoh Gunga unde cei trei droizi dezactivați erau legați de o masă metalică cu consolă. Chiar dacă droizii cromati erau opriți, tot mai aveau o prezență amenințătoare în timp ce stăteau întinși pe masă. Fiecare droid avea corp ca un butoi, brațe și picioare scheletice și trei fotoreceptori pe cap. Toți cei nouă fotoreceptori priveau acum în gol spre tavan.

După *Marele Neplăcut Liber-pentru-toți*, cei trei droizi dezactivați și submarinul lor fuseseră aduși în Otoh Gunga. În timpul călătoriei, Căpitanul Tarpals și Maiorul Fassa lucraseră împreună pentru a elimina mecanismele de autodistrugere ale droizilor și eventualele arme ascunse. Jar Jar Binks se alăturase, de asemenea, grupului. Boss Nass voia să se asigure că stătea departe de necazuri.

Bula laborator era deservită de o femelă Gungan numită Lob Dizz, un inginer specializat în motoare de transportoare submersibile și sisteme de ghidare. Lob Dizz era renumită pe Naboo pentru munca ei la bongourile de mare viteză.

În timp ce Tarpals, Fassa și Jar Jar așteptau lângă ușa principală a laboratorului, Boss Nass se uită peste umărul lui Lob Dizz în timp ce deschidea un panoul de circuite din spatele capului celui de-al treilea droid. Examinase deja doi dintre droizi, dar nu făcuse încă niciun comentariu despre ceea ce constatasese.

Boss Nass deveni nerăbdător. Voia să rezolve situația cu droizii ca să se poată întoarce la Lacul Umberbool. Se aplecă aproape de Lob Dizz și întrebă:

— Are tusa vreo idee de unde vine assta mecanissi?

— Nu, domnule, răspunse Lob Dizz. În timp ce aranja o lupă cu lentilă lichidă peste craniul expus al celui de-al treilea droid, adăugă: Eusa sigură doar de un singur lucru: circuite asstea nu seamănă cu nimic de pe Naboo.

Boss Nass nu fu surprins de aceste informații. Droizii, ca și submarinul lor plin de muchii, nu semăna cu nimic din ceea ce ar fi putut fi produs de oamenii de pe Naboo. În plus, oamenii de pe Naboo erau diplomați, nu războinici.

— Noisa trebuie știe de ce asstea mecanissi pe Naboo, spuse Boss Nass. Poate tusa face la eisa să vorbească?

— Eusa vă spune într-un minutul, răspunse Lob Dizz.

Boss Nass se încruntă. Desigur, era mândru că Fassa îi capturase pe cei trei droizi și câștigase *Marele Neplăcut Liber-pentru-toți*, dar era mult mai îngrijorat de faptul că droizii se aflau pe Naboo. Se întrebă cum fusese transportat submarinul pe Naboo, și de ce droizii lansaseră o torpilă spre arenă. Conducătorul lui Otoh Gunga știa că droizii rar acționau independent și, de obicei, erau proprietatea cuiva.

Presupuse că proprietarul droizilor provenea dintr-o altă lume și că știa câte ceva despre tradițiile Gungane. Asta ar fi explicat momentul atacului droizilor: dacă proprietarul lor era la curent cu Festivalul Războinicilor, ticălosul ar fi știut că era momentul perfect pentru a ataca douăzeci de mii de Gungani, toți adunați ca spectatori în interiorul arenei.

Boss Nass știa, de asemenea, că droizii, ca și submarinele, erau scumpi. La fel de probabil era faptul că misteriosul inamic al Gunganilor trebuia să fie bogat.

Un extraterestru bogat care știa tradițiile Gungane și care dorea să-i distrugă pe Gungani. Boss Nass se gândi că se apropia de adevăr. Dar, din moment ce Gunganii aveau rar de-a face cu străinii, nu avu nicio idee despre cine ar fi putut deține droizii.

— Assta mecanissi nu este niciun folos, spuse Lob Dizz în timp ce lăsa pe spate cel de-al treilea cap de droid. Circuitele asstea esste complet prăjit. Lob Dizz

dădu din cap către ceilalți droizi nemișcați și adăugă: Alea doi, ar trebui capabil să poată la eisa să vorbească, și eisa nu esste capabili să se închidă. Din păcate, eusa nu știe cum să face la eisa să spune secretele. Alea circuitele de memorie este chesstii tare.

— Atuncea, noisa trebuie să găsim mod să face să vorbească, spuse Boss Nass hotărât.

Nu era sigur cum să facă un droid să mărturisească adevărul. Nu credea că droizii pot fi amenințați, mituiți sau înspăimântați. Se întrebă cum ar putea reacționa dacă știa că s-ar confrunța cu o soartă oribilă.

— Dacă eusa ar fi un mecanissi, ce ar fi cel mai rău coșmarul? medită Boss Nass cu voce tare.

În timp ce se uita la droidul cu circuitele distruse, îi veni o idee. Se întoarse spre Lob Dizz și o întrebă:

— Știi tusa cum să faci difuzoare să comunice?

— Ssigur, assta treaba simplă, răspunse Lob Dizz.

Într-adevăr, avea multă experiență în instalarea echipamentelor de comunicare și a sistemelor de difuzoare în bongouri și heybllibbere.

Boss Nass mângâie capul droidului distrus și spuse:

— Poate assta mecanissi fie de ceva folos până la urmă. Da' noisa are nevoie de cineva care ssă pară foarte dramatic.

— Dramatic? întrebă Lob Dizz. Adică preface la elsa?

— Assta corect, răspunse Boss Nass. Cineva care să pară la elsa neascultător, și nu inteligent.

Se lăsă un moment scurt de tăcere, apoi Boss Nass, Lob Dizz, Căpitanul Tarpals și Maiorul Fassa îl priviră cu toții pe Jar Jar Binks.

— Heia! spuse Jar Jar cu voce alarmată. De ce uită toată lumea la eusa?

Treizeci de minute mai târziu, cei doi droizi fură reactivați.

Capitolul 3

De îndată ce droizii cromati fură reactivați, își dădură seama că erau legați de o masă metalică. Mesele fuseseră înclinate astfel încât droizii să poată avea o vedere panoramică a împrejurimilor lor, care păreau a fi un fel de laborator fără ferestre, aflat într-o structură globulară. În peretele curbat era o singură ușă ovală și ușa se deschise cu un șuierat pentru a dezvălui un Gungan solid care purta robe grele.

— Ascultați, mecanissi! urlă Gunganul către cei doi droizi legați. Eusa Boss Nass, conducător la Otoh Gunga. Permiteți la eusa să fie foarte-foarte clar. Noisa are submarin la voisa, și noisa prins voisa. Voisa prins în capcana.

Unul dintre droizi avea o adâncitură în frunte, rezultatul luptei cu Maiorul Fassa. Ambii droizi se uitară unul la altul, apoi își întoarseră capul și își fixară fotoreceptorii pe Boss Nass. Droidul cu fruntea lovită spuse:

— Nu vei afla nimic de la noi. Îi suntem loiali stăpânului nostru.

— Chiar așa? pufni Boss Nass. Assta spus și celalaltul mecanissi. Nu ala care pus mine să explodeze, ci ala care a fost cu voisa pe submarin.

Cei doi droizi schimbară o altă privire. Ambii droizi știau că unul dintre colegii lor droizi fusese distrus după ce pusese o mină lângă primul punct de control al *Marelui Neplăcut Liber-pentru-toți*. Dar nu știau ce se întâmplase cu celălalt droid care fusese cu ei pe submarin.

— Așa cum eusa spuss, continuă Boss Nass, prieten voisa esste în mâini la inginer Gungan de top.

— Dacă inginerul dumneavoastră încearcă să preia informații de la noi, ne vom dezactiva, răspunse droidul cu fruntea lovită.

Boss Nass clătină din cap.

— Voisa nu poate închide la voisa. Inginer la meusa sspune assta. Voisa doi va fie treaz lung timp. Ridică din umerii săi largi, apoi adăugă: În plus, eusa nu interesat aude informații la voisa. Gungani nu place mecanissi, în special mecanissi care pune mine și trage torpile la eisa. Noisa nu are utilizare pentru voisa așa cum este. Așa că eusa spune la cel mai bun inginer să facă utili la voisa.

— Nu vă vom respecta ordinele, spuse droidul sfidător.

— Spus eusa ceva despre ordinele? răspuns Boss Nass. Voisa nu trebe urmeze comenzi ca să fie utile. Poate voisa înțelege mai bine dacă eusa arată.

Boss Nass bătu din palme de două ori, făcând semn lui Lob Dizz să intre în laborator. Aceasta păși prin ușa ovală, împingând un căruț repulsor până când ajunse în fața cei doi droizi legați. Căruțul ducea un obiect mare, cu formă ciudată, care era ascuns de un cearșaf alb. Boss Nass se îndreptă spre căruț, întinse mâna după cearșaf și îl smulse de pe obiect. Fotoreceptorii droizilor legați se lărgiră de surprindere la vederea invenției dezvăluite. Părea să fi fost asamblată în grabă din piese separate, toate cromate. Arăta ca un tron mic, fără brațe, care susținea un container în formă de cutie. Pe container se afla capul celui de-al treilea droid captiv. Droidul cu fruntea lovită îl privi pe Boss Nass și spuse:

— Acesta este capul tovarășului nostru. Ce ai făcut cu corpul lui?

Boss Nass zâmbi și răspunse:

— Noisa transformat în eliminator de gunoi.

Boss Nass băgă mâna într-unul dintre buzunare, scoase o batistă de unică folosință, triumghiulară, o ridică la față și își suflă nasul cu un sunet puternic. Apoi ridică batista, o aruncă înăuntru și apăsă un buton aflat pe partea laterală a containerului. Din interiorul eliminatorului se auzi un sunet de măcinare.

— Assta numește eusa util! comentă Boss Nass în timp ce se întorcea spre Lob

Dizz. Treaba excelenta, Dizz. Tusa cel mai bună. Da' spune, de ce pus tusa cap la mecanissi pe containerul?

Lob Dizz străluci de mândrie.

— Assta funcție specială, Boss. Eliminator poate vorbește la elsa! Eusa înlocuit vocabulator la mecanissi așa că acum elsa vorbește Gungan.

Din partea superioară a containerului de eliminare, capul droidului vorbi cu o voce digitalizată:

— Tusa niciodată nu face eusa spune de ce eusa pe Naboo!

Boss Nass râse.

— Un eliminator de gunoi vobitor la elsa? Assta amuzant, Dizz. Poate, după ce tusa transformă alalte două droide în eliminatoare, noisa punem la eisa trei în aceeași camera, ca eisa să poate vorbi unul-altul.

— Haida, face și colegii mecanissi la eusa în eliminatoare, îl batjocori droidul eliminator. Eisa este tare dur, la fel ca eusa. Tusa nu crede la eusa? Transformă la noisa în căzi! Transformă noisa în scui pătoarea! Transformă noisa în toalete! Noisa nu speriat.

Cei doi droizi legați nu știau că tovarășul lor era deja distrus atunci când ajunsese la Otoh Gunga. De asemenea, nu știau că Lob Dizz îi eliminase droidului vocabulatorul și îi instalase un mic comunicator. Nu aveau idee că vocea care venea din capul droidului eliminator îi aparținea lui Jar Jar Binks. Acesta era cu Maiorul Fassa și Căpitanul Tarpals chiar în sala din afara laboratorului, iar Jar Jar zâmbea încontinuu după ce-și livra discursurile. Boss Nass spera ca cei doi droizi legați să devină îngrijorați cu privire la propriul lor viitor imediat, acesta fiind întregul scop al șiretlicului cu cel de-al treilea cap de droid. Boss Nass avusese o bănuială că cei doi droizi ar prefera să-i vorbească despre misiunea lor pe Naboo decât să devină eliminatoare. Droizii își întoarseră capul unul spre celălalt. Unul dintre ei șopti ceva, iar celălalt aprobă din cap. Cei doi droizi își îndreptară fotoreceptorii către Boss Nass și droidul cu fruntea lovită spuse:

— În schimbul cooperării și informațiilor noastre, ne veți garanta că nu vom fi modificați?

Înainte ca Boss Nass să poată răspunde, Jar Jar exclamă prin capul droidului eliminator.

— Ce assta? Voisa doi trădători!

— Tăcere! îi spuse Boss Nass capului droidului. Studie droizii legați și îi întrebă: Care problema? Voisa doi nu place ideea să fie eliminatori de gunoiul?

— Nu ne este frică să fim transformați în electrocasnice, răspunse droidul cu capul lovit. Doar țineți-vă mâinile departe de vocabulatoarele noastre. Nu vrem să ajungem să vorbim ca voi.

Boss Nass își mângâie bărbia lată în timp ce medita la schimbul propus.

— Ce tipul de informațiile are voisa?

— Stăpânul nostru se numește Căpitanul Swagg, răspunse droidul. Echipajul lui includea paisprezece droizi. Swagg ne-a trimis pe patru dintre noi într-un submarin la Lacul Umberbool ca momeli pentru a vă distra atenția. Evident, am eșuat. Ceilalți zece droizi au rămas cu Swagg.

Boss Nass făcu o strâmbătură și întrebă:

— De ce assta Swagg trimiss voisa face distragere? De ce elsa pe Naboo?

— Intenționează să jefuiască statuile din locul vostru sacru.

Ochii lui Boss Nass se umflară în pedunculi.

— CE?! strigă el. Pirații de dincolo de mare luat artefacte sacre? Cheamă miliția! Mare Armata trebuie merge imediat la loc sacru!

— Miliția este la Lac Umberbool, îi aminti Lob Dizz lui Boss Nass. Noisa poate trimite mesaj la miliția, dar noisa ajunge la loc sacru mai repede. Ajunge acolo în mai puțin de jumătatea de ora.

Boss Nass făcu semn spre cei doi droizi încătușați și întrebă:

— Ce face cu assta mecanissi?

— Assta în siguranță, așa că eusa doar oprește la eisa, răspunse Lob Dizz.

Ridică un dispozitiv telecomandat de dimensiunea unei palme, îndreptându-l spre droidul cu capul lovit și apăsă un buton roșu. În momentul în care făcu clic pe buton, droidul fu dezactivat și fotoreceptorii săi se stinseră. Repetă procesul și cu al doilea droid, care căzu înapoi pe masa de metal.

— Eusa merge cu tusa, Boss, adăugă Lob Dizz. Dacă găsește alți mecanissi, poate că eusa reușește închide la eisa.

Boss Nass și Lob Dizz ieșiră din laborator și îi găsiră pe Căpitanul Tarpals, Maiorul Fassa și Jar Jar Binks.

— Plecăm, voisa trei! spuse Boss Nass. Noisa ia heyblibber Reprezentanssi la locul sacru. Noisa trimite mesaj la Lac Uumberbool pe drumul și cheama trupele.

Cei cinci Gungani fugiră printr-un tub de transport până la bula secundară din apropiere. În interior, îl găsiră pe Comandantul Wollod, care moderniza motorul heyblibberului lui Boss Nass. Comandantul Wollod luă imediat poziție de drepti la vederea lui Boss Nass, care îi spuse:

— Unde e heyblibber la Reprezentanssi?

— Rep Been luat în locul sacru, răspunse Comandantul Wollod.

Boss Nass se încruntă.

— Rep Been poate în maxi-mare pericol. Noisa luat alt submarin. Noisa trebuie accelereze la locul sacru și oprește pirați imediata.

— Pirați? întrebă cu surprindere Comandantul Wollod.

— Noisa spune tot pe drum, spuse Boss Nass. Acum, plecăm!

Capitolul 4

— Eusa nedumerit de ceva, mormăi Jar Jar în timp ce Comandantul Wollod scotea heyblibberul privat al lui Boss Nass din bula secundară.

Jar Jar era așezat în cabina din spate a submarinului de lux, împreună cu Căpitanul Tarpals, Maiorul Fassa și Lob Dizz. Boss Nass și Comandantul Wollod se aflau în cabina din față, așezați în spatele comenzilor. Căpitanul Tarpals ignoră comentariul lui Jar Jar. Dată fiind tendința acestuia de a crea necazuri, lui Tarpals nu-i venea să creadă că Boss Nass îi permisesese să urce pe heyblibber. Tarpals își putea imagina cu ușurință că Jar Jar va provoca vreun accident care să strice nava. Sau mai rău. De fapt, Tarpals cu greu putea crede că Boss Nass decisese să-și folosească neprețuitul său submersibil, deoarece părea să cheltuiască mai mult timp lustruindu-l și modernizându-l decât pilotându-l prin mare. În orice caz, Tarpals știa că nu trebuia să se angajeze în nicio conversație care l-ar putea încuraja pe Jar Jar.

Fassa, însă, se întoarce spre Jar Jar și îl întrebă:

— Ce tusa nedumerit?

Tarpals închise ochii. Se luptă cu dorința de a se zvârcoli în scaun și încercă să ignore și cuvintele Fassei. De fiecare dată când vorbea cu Jar Jar, Tarpals devenea foarte stingher. Nu reușea să înțeleagă cum putuse Fassa promite o datorie pe viață față de Jar Jar, chiar dacă își riscase propria viață pentru a o salva de monstrul sando aqua. Tarpals știa că era vorba mai mult despre noroc decât despre curaj. Spre deosebire de Jar Jar, Fassa era puternică, grațioasă, inteligentă, frumoasă...

Frumoasă?! În momentul în care cuvântul intră în mintea Căpitanului, ochii i se deschiseră și fața lui maro-violacee se înroși. Fassa nu era doar un maior în Marea Armată, ci și nepoata lui Boss Nass și Tarpals nu-și permisesese să se gândească la ea decât ca la un coleg soldat. Cel puțin, *încercase* să se gândească la ea doar ca la un coleg soldat. De vreme ce Fassa era Major, era mai mare în rang, deci orice gânduri despre dragoste erau... *Dragoste?! Chipul lui Tarpals căpătă o nuanță și mai profundă de purpuriu.* Sperând că nu-i observa nimeni tenul, încercă să pară dezinvolt în timp ce întoarce capul și privi printr-o fereastră ovală către apă din afara submarinului.

Jar Jar se întoarce spre Fassa și răspunse:

— Eusa gândește la ce vorbeau droizi despre ala Căpitan Swagg. Cum știe pirați despre loc sacru? Assta secret bine păzit, este.

— Assta bine gândit, Jar Jar, spuse Lob Dizz. Eusa întrebă același lucru. Eusa crede că pirați trebuie aibe senzori sofisticati pe nava la eisa. Cu senzori, eisa poate scana după formațiunile arhitecturale. Esste unul singur mod în care putem afla sigur.

— Cum? întrebă Jar Jar.

— Assta simplu, spuse Lob Dizz. Noisa trebuie prinde nava la pirat și inspectat cu ochi proprii.

— Assta nu sună simplu pentru eusa, protestă Jar Jar.

Fără vreun avertisment, heyblibberul viră din scurt spre stânga. Maiorul Fassa se aplecă spre a putea privi prin fereastra ovală de lângă scaunul lui Tarpals.

— Noisa îndreaptă spre Strâmtoare Paonga? întrebă Fassa.

— Assta pare, răspunse Tarpals.

Cu Fassa atât de aproape el, nu se putu abține să nu observe că mirosea a alge proaspete. Încercă să-și limpezească mintea și să se concentreze asupra misiunii. Se întoarce spre Fassa și spuse:

— Tunel la Strâmtoare Paonga esste cea mai rapidă calea la mlaștină. Boss

Nass trebuie crezut că esste sscurtătura cel mai rapid spre loc sacru.

— Dar esste monsstri în Strâmtoare Paonga! exclamă Jar Jar. Dacă eusa Boss, eusa mers la mlaștina în jurul Peninsula Ostrad. Traseu mult mai ssigur, este.

— Tusa speriat, mormăi Tarpals în timp ce heybllibberul intra în tunelul subacvatic.

Era primul lucru pe care i-l spusese lui Jar Jar de când heybllibberul părăsise bula secundară din Otoh Gunga, iar cuvintele îl loviră pe Jar Jar ca o palmă peste față. Orice Gungan se simțea jignit dacă era făcut fricos, fiind și mai rău dacă era numit *broască fricoasă*. Fassa se uită la Tarpals și îl întrebă:

— Tusa are frică de ceva, Căpitan Tarpals?

Privind ochii Fassei, Tarpals simți că i se usucă gâtul, dar reuși să-și păstreze vocea calmă în timp ce răspundea:

— Chiar acuma, nimic nu sperie la eusa mai mult decât să fiu pe assta submarin cu Jar Jar.

Înainte ca Jar Jar sau Fassa să poată răspunde, Comandantul Wollod strigă din cabina de comandă:

— Mai bine pune la centurile! Noisa avut probleme.

— Nu vorbește prostiile, spuse Boss Nass. Assta doar un ucigaș opee de mare.

— Ucigaș opee de mare?! exclamă Jar Jar.

Se uită prin fereastra ovală și se trezi privind fix în ochiul galben mare al uriașei creaturi. Boss Nass împinse accelerația, iar heybllibberul prinse rapid viteză, lăsând creatura mult în urmă.

— Eusa concurează întotdeauna cu opee ala când eusa alege ruta tunelului, susținu Boss Nass. Eusa întotdeauna câștigă.

Câteva secunde mai târziu, heybllibberul ieși din tunel și Boss Nass viră spre țărmul unei mlaștini imense. Nava ieși la suprafață și Boss Nass o aduse lângă malul cu iarbă înaltă al mlaștinii. Comandantul Wollod aruncă ancora, apoi îi urmă pe ceilalți Gungani afară din submarin. Jar Jar fu primul care văzu heybllibberul Reprezentanților, ancorat la mică distanță de nava lui Boss Nass.

— Uite, acolo! spuse Jar Jar în șoaptă.

Heybllibberul Reprezentanților se legăna ușor în apă, deși apa în sine era destul de liniștită. Boss Nass se întoarse spre Căpitanul Tarpals și spuse:

— Crede tusa că Rep Been esste la bord?

Tarpals clătină din cap și răspunse:

— Eusa îndoiește. Dacă Rep Been la bord, elsa ar fi făcut semn.

— Atunci, poate că pirații este la bord, spuse Boss Nass. Noisa mai bine verifică. Jar Jar, tusa cercetează.

— Eusa? icni Jar Jar.

— Da. Tusa cel mai neimportant. Assta șansa ta fie curajos. Acum, du-te.

Jar Jar nu văzu nicio cale prin care să poată spune nu. Fassa încercă să-i ia locul, dar Boss Nass nu îi permise. După ce Jar Jar plecă, ceilalți îl urmăriră strecurându-se prin iarba înaltă spre heybllibberul ancorat. Singura lui armă era o sulită lungă numită cesta.

— Noisa trebuie oprit la elsa! spuse Fassa. Dacă pirați la bord, Jar Jar poate fi maxi-terminat la elsa!

Boss Nass o apucă de braț pe Fassa și o trase înapoi.

— Fassa, nusa intră în probleme și tusa, spus el. Dacă Jar Jar atât de hotărât dovedește războinic, noisa lăsat face cum vrea elsa.

— Elsa intrat în submarin, observă Lob Dizz.

În timp ce toți ceilalți urmăreau progresul lui Jar Jar, Fassa îl fixă cu privirea pe Boss Nass și spuse:

— Eusa știe ce tusa gândește, unchiu. Tusa speră Jar Jar moare la elsa.

— Serioos, Fassa, răspunse Boss Nass. De unde venit assta idee la tusa?

Capitolul 5

Jar Jar încercă să-și alunge frica din minte în timp ce se duse spre unul dintre hublourile heyblibberului și privi înăuntru. Căută mișcare în interiorul navei, dar nu văzu nimic. Se duse cu grijă la trapa principală și deschise ușa spre cabina pasagerilor. Luminile erau stinse și își lăsă ochii să se adapteze întunericului. Când trecu prin trapă, se gândi că, poate, legănarea heyblibberului pe apă chiar fusese provocată de un val mai mic. Dar, o secundă mai târziu, ceva apăru din umbre și se strânse în jurul gâtului său! Icnind, Jar Jar scăpă cesta. Fusese apucat de un droid placat cu crom care se ascunsese în spatele ușii cabinei. În timp ce droid îl ținea strâns la piept, mâna dreaptă a lui Jar Jar atinse cablu expus pe șold. Își înfășură degetele în jurul cablului și trase cât de tare putu. De necrezut, droidul își pierdu echilibrul, deschise brațele și îl eliberă pe Jar Jar, apoi se împiedică și căzu înapoi peste consola de comunicații. Se văzu o explozie mare de lumină albastră, strălucitoare, atunci când droidul se lovi de consolă, provocând o descărcare electrică puternică. Corpul droidului zvâcni, apoi se prăbuși grămadă pe punte.

Jar Jar tocmai își lua cesta când în cabina de pasageri apărură încă doi droizi venind dinspre partea din spate. Ambii droizi aveau pistoale blaster. Speriat, Jar Jar sări spre trapa principală, sperând să scape în mlaștină, dar se împiedică de droidul căzut și cesta lui lovi mecanismul de deschidere al unei trape de depozitare. Ușa trapei se deschise exact în momentul în care cei doi droizi deschiseră focul asupra lui. Jar Jar țipă când căzu pe punte, crezând că fusese împușcat. Auzi un zgomot puternic și se uită spre cei doi droizi cu blastere care zăceau întinși pe punte. Droizii erau nemișcați, iar din piept le ieșea fum. Jar Jar nu fu sigur ce se întâmplase, dar bănuia că droizii se împușcaseră unul pe celălalt. Apoi văzu ușa trapei de depozitare și observă două adâncituri adânci pe suprafața acesteia. Jar Jar nu era el prea deștept, dar înțelese repede că salvele droizilor loviseră trapa de depozitare și ricoșaseră, lovindu-i în piept. Cu greu putea crede ce noroc avea.

Brusc, Maiorul Fassa apăru sărind prin trapa principală și ateriză pe punte.

— Jar Jar! spuse ea. Eusa auzit explozii, și eusa crezut...

Fassa încetă să mai vorbească când ochii îi căzură asupra celor trei droizi care zăceau pe jos în cabina heyblibberului. Își ridică ochii spre Jar Jar și îl întrebă:

— Tusa făcut assta?

Jar Jar zâmbi nervos și răspunse:

— Uh... da.

Căpitanul Tarpals intră în cabină după Fassa. Când văzu droizii pe punte, își dădu ochii peste cap. Din moment ce Jar Jar nu era priceput în arta războiului, Tarpals știu imediat că Jar Jar fusese probabil salvat de singura sa metodă de apărare: stângăcia sa notorie. Fără vreun cuvânt, cei trei Gungani inspectară rapid fiecare cabină a heyblibberului. Când nu găsiră niciun semn de Rep Been, ieșiră din navă și coborâră pe țărmul mlăștinos, unde îi așteptau Lob Dizz și Boss Nass.

— Jar Jar disstrus trei mecanissi acolo, raportă Fassa.

Înainte ca Boss Nass să poată răspunde, Căpitanul Tarpals adăugă:

— Rep Been nu esste la submarin. Elsa poate asscunde, sau poate prizonier la pirați.

Boss Nass nu păru impresionat de Jar Jar. În schimb, arată niște urme de pe sol și spuse:

— Mecanissi mers pe acolo. Probabil lăsat nava lor lângă loc sacru. După adâncimea la urmele, eusa crede assta mecanissi la fel ca cei din laborator la Lob Dizz: nu grei sau cu bomba.

Jar Jar se uită în pământ, dar nu era cu adevărat atent și nici nu studia urmele. Tocmai supraviețuise unei lupte cu trei droizi, iar lui Boss Nass nu părea să-i pese deloc.

— Noisa ar trebui să desparte, și mers la loc sacru din direcții diferitele, sugerează Tarpals. Assta șanse mai mari să găsim Rep Been.

— De acord, aprobă Boss Nass. Ne întâlnim la loc sacru în douăzeci de minute. Doar un singur lucru vrea eusa să spună înainte noisa plece. Boss Nass se apropie de Jar Jar și spuse: Tusa norocos, Binks. Cel mai norocos eusa știe. Poate chiar mai bravul decât crezut eusa, dar eusa crezut tusa deloc curajos.

— Mulssam, Boss, se înveseli Jar Jar.

Era destul de sigur că Boss Nass tocmai îi făcuse un compliment.

— Dar tusa amintește ceva, adăugă Boss Nass. Se aplecă atât de aproape de Jar Jar că li se atinseră nasurile, apoi spuse: Tusa încă perioadă de proba.

Capitolul 6

După ce se despărțiră cei șase Gungani, Jar Jar se îndreptă spre un pârau din apropiere care ducea la locul sacru. Boss Nass îi ordonase special să ia acel traseu, deoarece era cel mai direct. Jar Jar încă mai era nervos în legătură cu posibilitatea de a da peste mai mulți droizi, dar știa că ar fi fost o idee proastă să se ofere voluntar să păzească heyblibberele. Nu voia ca Fassa să creadă că era laș.

Se cufundă în pârau și începu să înoate cu mișcări lungi și largi. O anghilă cu gură mare îl văzu și încercă să i se încolăcească pe unul dintre picioare, dar el o lovi și continuă să înoate. Câteva minute mai târziu, ajunsese la marginea pădurii și înotă până la malul pâraului. Soarele strălucea, iar Jar Jar era ud learcă. Înainte să intre în pădurea întunecată, rămase cu brațele în lateral, lăsând soarele și aerul cald să-i usuce hainele și pielea. Fu momentan distras de frumusețea împrejurimilor. Dacă Naboo n-ar fi fost invadat de pirați, ar fi fost fericit să se întindă pe malul mlaștinii și să tragă un pui de somn. Dar își aminti că viața lui Rep Been era în pericol și intra în pădure.

Copacii se ridicau ca niște stâlpi organici care susțineau o cunună mare de frunze verzi groase. Lumina soarelui cobora printre frunze și ramurile superioare și arunca raze aurii peste solul pădurii. Jar Jar își imaginează că exista câte un invadator droid în spatele fiecărui copac și trebui să strângă foarte tare din dinți ca să nu-i mai clănțane. Pădurea deveni din ce în ce mai densă, și el făcu tot posibilul să păstreze tăcerea în timp ce pășea printr-o adunătură de copaci tineri. Ajunsese la o poiană și văzu un jaboon¹ singuratic, cu picioare grele, care stătea la umbra unui copac înalt mestecând frunzele late ale unei ferigi cu tentacule. Frunzele ferigii se întindeau pe solul pădurii, răspândindu-se în toate direcțiile din rădăcinile plantei.

Jaboonul cu urechi agere îl auzi pe Jar Jar apropiindu-se și ridică capul.

Ținându-și ochii pe animal, Jar Jar trecu peste una dintre frunzele ferigii. Brusc, solul pădurii cedă sub picioarele sale și căzu într-o groapă adâncă.

Înainte ca Gunganii să învețe arta gătitului cu gaz, își coceau adesea mâncarea în gropi pe care le acopereau cu frunze grele și pământ. În funcție de cât de multă mâncare era pregătită, unele gropi erau destul de adânci. După ce era gătită mâncarea, majoritatea gropilor erau umplute cu pământ pentru a preveni căderea accidentală în gaură. Jar Jar tocmai căzuse într-o groapă veche, neumplută, care fusese ascunsă de tentaculele ferigii. Ridică privirea și încercă să stabilească dacă putea sări din groapă. Era o săritură destul de înaltă, dar decise să încerce. Își îndoi genunchii, apoi sări în aer. Capul i se lovi de ceva dur și căzu din nou în groapă.

Ușor amețit, își ridică ochii și văzu jaboonul privindu-l peste marginea gropii. Părea, de asemenea, ușor confuz, iar Jar Jar își dădu seama că se lovise cu capul de unul dintre fildeșii aanimalului. Uitându-se la fildeș, avu o altă idee. Făcu semn cu mâinile pentru ca jaboonul să-și lase capul în groapă și îl linguși:

— Jaboon drăguț! Uite aicia. Nu, *aicia* jos, jaboon. Assa, lasă jos capul la tusa.

În ciuda faptului că fusese lovit accidental de Jar Jar, jaboonul se conformă și își coborî capul înspre groapă. Jar Jar îl apucă de fildeșul stâng, iar creatura își ridică capul, scoțându-l la suprafață. Dădu drumul fildeșului și bătut partea laterală a burții jaboonului.

— Mulssam, amice, spuse Jar Jar.

¹ Jaboon – erbivore mari, lente, cu patru picioare, originare de pe Naboo. Erau domesticite de Gungani, fiind crescute pentru pielea lor prețioasă, din care puteau fi produse diverse armuri și articole de îmbrăcăminte. De asemenea, tinerii Gungani îi călăreau la petreceri.

Apoi continuă să meargă prin pădure. Urcă un deal și ajunse pe o terasă stratificată de roci, deasupra unei stânci abrupte care se ridica peste un iaz sclipitor. Nu era sigur unde se afla și se temu că greșise drumul. Un copac mamut se ridica la marginea prăpastiei, iar o parte dintre rădăcinile copacului coborau în josul stâncii.

Jar Jar caută o cale de coborâre, dar nu văzu decât o singură margine îngustă mai jos de poziția sa. Suprafața liniștită a iazului fu spartă de două coloane de spini dorsali mari. Jar Jar recunoscuse țepii și își dădu seama că iazul devenise casa temporară a unei perechi de fanbacki migratori. Amfibienii carnivori cu dinți lungi își ridicară capetele verzi din apă și se uitară la Gungan, apoi își deschiseră larg fălcile.

Le era foame.

Brusc, Jar Jar auzi un sunet mormăit în spatele lui și, întorcându-se, văzu că fusese urmat de jaboon. Tocmai când se întorsese, pietre îi fugiră de sub picioare iar el alunecă și se rostogoli peste margine în iaz. Sperând să-și oprească căderea, Jar Jar se întinse disperat spre una dintre rădăcinile copacului. Rădăcina uscată se rupse în mâna lui și Gunganul căzu în iaz.

— Nu! țipă el.

Fanbackul mascul nu ezită. Se năpusti prin apă cu dinții dezgoliți. Jar Jar țipă iar și înotă spre baza stâncii. Chiar când urcă pe mal, unul dintre picioare îl lovi în nas pe fanbackul care îl ataca. Fiara se smuci, retrăgându-se la partenera sa.

Jar Jar își rostogoli corpul pe pervaz și încercă să-și recapete răsuflarea. De îndată ce-și reveni, observă o peșteră aflată în stânca din fața lui. Deveni foarte entuziasmat. În copilărie, îl auzise pe Rep Been spunându-le tinerilor Gungani că existau numeroase pasaje secrete către locul sacru. Dacă peștera era un astfel de pasaj secret, i-ar putea permite să ajungă la locul sacru mai repede decât dacă urma să călătorească prin pădurea deasă.

Intră în peșteră și merse mai departe. Plantele fosforescente iluminau slab peștera, permițându-i să meargă printre stalagmitele care se formaseră pe podeaua cavernei. Spre marea sa surpriză, văzu pe zidurile peșterii ceea ce păreau a fi picturi primitive. Picturile reprezentau un grup de războinici Gungani luptându-se cu un dușman extraterestru demult uitat. Jar Jar se întrebă dacă Rep Been știa de picturile rupestre și dacă cunoștea povestea din spatele bătăliei ilustrate acolo.

Merse mai departe prin peșteră, dornic să găsească ieșirea și să se întâlnească cu aliații săi la locul sacru. În timp ce trecea de o stalagmită, găsi o grămadă de oase. Din moment ce unele dintre oasele din partea de sus a grămezii încă mai aveau carne pe ele, Jar Jar ajunse la o concluzie neliniștitoare.

Nu era singur în peșteră.

Capitolul 7

Un mârâit surd se auzi din întuneric. Chiar dincolo de grămada de oase de nuna² văzu pe peretele peșterii forma umbrită a unui animal mare. Creatura făcu un pas înainte, dezvăluindu-se în lumina slabă a plantelor fosforescente.

Era un veermok. Primatul carnivor mârâi, arătându-și dinți ascuțiți. Jar Jar își dădu seama că intrase chiar în vizuina veermokului. Creatura își ghemui umerii păroși în timp ce se pregătea să atace. Jar Jar își aminti legendele despre Gungani care putuseră învinge veermoki cântându-le cântece de leagăn, dar habar nu avea dacă legendele erau adevărate. Nu prea mai conta. Oricum era prea speriat pentru a se mai gândi la o melodie, cu atât mai puțin să cânte una. Își ridică cesta și o întinse spre veermok. Fiara își legănă unul dintre brațele sale masive și i-o zbură din mâini. Jar Jar țâșni, alergând înapoi spre gura peșterii. Auzi picioarele și mâinile veermokului lovindu-se de podeaua peșterii în timp ce creatura alerga după el.

Ieși din peșteră și alunecă în lateral. O fracțiune de secundă mai târziu, veermokul ieși urlând din peșteră și trecu peste margine, aterizând în apă cu un pleoscăit puternic. Fanbackii ieșiră brusc la suprafață și se îndreptară către veermokul care se zbătea să rămână la suprafață. Veermokul ridică mâna și apucă o creangă care atârna deasupra iazului, apoi se trase din apă.

Fanbackii încercară să muște picioarele veermokului, iar acesta încercă să-i lovească cu piciorul. Deși Jar Jar ar fi fost în mod normal curios care creatură ar fi ieșit învingătoare din confruntare, nu așteptă să afle rezultatul. Fugi înapoi în peșteră. Trecu de grămada de oase de nuna și pătrunse tot mai adânc în cavernă.

Era întuneric, așa că merse cu atenție, plimbându-și degetele de-a lungul pereților pentru a-și menține echilibrul. Piciorul său drept lovi un obiect și aproape că se împiedică. Întinse mâna și apucă o sulită veche. Era o armă lungă și grea, destinată pentru lupta de aproape. Din moment ce își recuperase deja propria cesta, lăsă arma veche și merse mai departe. Coborî pe o pantă, dar drumul îi fu curând întrerupt de o prăpastie subterană. Jar Jar nu putu vedea fundul prăpastiei și nu știa cât de adânc era, dar decalajul de la vârf era de doar trei metri lățime. În condiții normale, trei metri ar fi fost o săritură ușoară pentru un Gungan cu un start bun, dar își dădu seama că panta din spatele lui nu-i permitea o alergare ușoară. Dacă încerca să sară peste prăpastie, trebuia s-o facă din poziția în picioare, ceea ce făcea ca trecerea să fie mai dificilă.

Apoi își aminti de sulita veche pe care o lăsase în urmă. Deși abordarea înclinată a prăpastiei descuraja alergarea pentru salt, Jar Jar se gândi că s-ar putea folosi de sulita lungă pentru a se *avânta* peste prăpastie. Își aruncă propria cesta de cealaltă parte a prăpastiei, apoi o luă înapoi pentru a lua sulita grea și veche.

— Acuma-i acuma, mormăi în timp ce se întorcea și alerga înapoi pe pantă.

Când se apropie de prăpastie, strânse mâinile pe sulită, îi propti vârful în pământ și sări. Nu se uită în jos și își ținu ochii fixați spre înainte. Zbură peste prăpastie și ateriză de cealaltă parte. Când picioarele îi loviră pământul, scăpă involuntar sulita veche și aceasta alunecă peste margine, căzând în abisul întunecat.

— Ohh! spuse Jar Jar ușurat.

Își luă propria cesta și merse de-a lungul potecii subterane. În cele din urmă, ajunse la un puț care urca pe un zid înalt și stâncos. Lumina era vizibilă în partea de

² Nuna – sau curcani de mlaștină – păsări bipede minuscule care trăiesc în mlaștinile de pe Naboo. Nu pot zbura și sunt recunoscute pentru prostia lor, dar sunt adaptabile și ușor de îngrijit. S-au răspândit în toată galaxia, fiind prețuite pentru carnea și ouăle lor.

sus a puțului, iar Jar Jar se gândi că găsisese singura ieșire din peșteră. Lanțuri antice atârneau coborând dintr-o serie de scripete care erau fixate de tavan peșterii și se prindeau de o platformă metalică aflată pe podea. Își dădu seama că erau componentele unui vechi sistem de ridicare cu care Gunganii obișnuiseră să circule în sus și în jos într-o zonă ridicată. Nu știu dacă liftul încă mai era operațional, dar lanțurile păreau puternice. Privind în susul puțului, văzu numeroase pietre ieșind din perete. Se gândi că ar fi putut fi capabil să urce pe perete, dar se bază pe lift că va funcționa. Era deja destul de obosit, iar ascensorul l-ar salva de efort. Pășii pe platforma de ridicare și trase de unul dintre lanțuri. Fără niciun efort, reuși să desprindă scripetele din tavan. Lanțurile și scripetele căzură în jurul lui Jar Jar, care își aruncase brațele peste cap și se lăsase pe vine. În mod miraculos, nu fu atins de resturi. Ridică din nou privirea în sus și spuse:

— Oi, eusa are oricum nevoie de exercițiul.

Aruncându-și cesta pe spate, Jar Jar escaladă peretele până când ajunse la tavanul peșterii, apoi își vârî capul prin gaură. Trăgându-se prin deschidere, se bucură să fie afară și să stea din nou pe iarbă. Gaura era înconjurată de un grup de bolovani. Jar Jar se târi cu atenție printr-un gol între două pietre înclinate. În mod incredibil, traseul subteran îl adusese pe marginea unui deal înalt, chiar în spatele templului antic. Din acea poziție, reuși să se orienteze mai bine. Își dădu seama că era aproape de statuia pe care Gunganii o numeau Dobbis. Deși un copac cu trunchiul gros îi bloca vederea asupra statuii, știa că aceasta se sprijinea pe o platformă lată de piatră, alături de un pârau rapid, cu vedere la o cascadă care se afla mai jos. Petrecuse cândva câteva după-amiezi dormind lângă statuia respectivă. Dincolo de statuie, era o cărare care ducea direct la intrarea de est a templului. Merse în jurul copacului cu trunchiul gros și aproape că se poticni într-un obelisc înalt de piatră care prezenta ceva semne de erodare.

Apoi văzu doi droizi cromati. Erau în partea de jos a dealului, încărcând statuia lui Dobbis pe un car repulsorlift industrial. Demonii automatizați îl auziră apropiindu-se și își întoarseră fotoreceptorii pentru a-l privi. Ambii droizi plecară de lângă car și întinseră mâinile după blastere. Deschiseră focul, iar Jar Jar se aruncă în spatele obeliscului. Dorise doar să se ascundă în spatele pietrei înalte, dar se propti accidental cu toată greutatea de ea, în timp ce se pitea aproape de suprafața protectoare a pietrei. Obeliscul începu să se incline spre înainte chiar când cei doi droizi urcau pe deal. Jar Jar se dădu înapoi de lângă obeliscul în decădere chiar când acesta se dezrădăcină și căzu la pământ. Jar Jar privi cu uimire cum obeliscul se prăbușea peste cei doi droizi, înfigându-i practic în pământ. Incredibilul impactul provocă explozia unuia dintre droizi. Brațul drept explodă din priza de umăr și zbură prin aer, zdrobind comenzile direcționale ale carului repulsorlift. Carul se smuci brusc spre înainte și duse statuia lui Dobbis peste platformă, îndreptându-se direct spre cascadă! Jar Jar fugi și se aruncă spre car. Se prinse de lateral și se ridică pe repulsorlift, apoi lovi un buton roșu de pe consolă. Carul se opri la doar câțiva milimetri de marginea stâncii.

Jar Jar inspectă statuia lui Dobbis. Cu excepția semnelor naturale din epoca pietrei – crăpături și altele asemenea – statuia apăru a fi intactă. Porni cu grijă controalele carului repulsorlift și îl conduse în spatele copacului cu trunchiul gros, sperând că vor rămâne ascunse acolo.

Plecă de lângă statuie, își recuperă cesta și merse pe urmele care plecau de la ruine. Fiind acoperite cu liane întunecată și mușchi verde, gros, ruinele se amestecau cu împrejurimile lor luxuriante. Dar Jar Jar observă că lipsea ceva. Trei efigii gigantice, sculptate, care stătuseră printre ruine de generații. Acum singurul indiciu al existenței lor mai erau urmele adânci din sol, acolo unde stătuseră cândva.

O serie de urme era, de asemenea, imprimată în sol. Urmele păreau să fi fost lăsate de trei droizi. Jar Jar presupuse că trio-ul era responsabil de furtul statuiilor.

Nu avea niciun cronometru și nicio idee despre cât de mult timp trecuse de

când își văzuse ultima dată aliații, în mlaștină. Se întrebă dacă mai erau pe drumul spre ruine sau dacă nu cumva veniseră și plecaseră deja. Apoi se întrebă dacă nu fuseseră cumva capturați de droizii invadatori. Încercă să nu intre în panică. Se gândi pentru scurt timp să-și aștepte aliații, dar se temu că dacă nu urmărea droizii hoți, ar fi putut scăpa cu cele trei statui mari.

În ciuda temerilor sale, decise să-i urmărească pe droizi.

Se luă după urmele din jurul ruinelor și ajunse într-o poieniță, unde urmele se terminau într-o grămadă de frunze căzute. Sperând să le regăsească dincolo de poieniță, Jar Jar păși peste frunze. Câțiva pași mai târziu, piciorul drept i se scufundă în frunze și simți ceva strângându-i-se pe gleznă. Pășise într-o capcană!

Fu smuls de pe picioare când o liană ascunsă zbârâi înapoi dintr-un copac flexibil și îl ridică de la sol. Cesta îi alunecă din strânsoare și o privi căzând departe. Își dădu seama prea târziu că urmele fuseseră probabil imprimate cu grijă pentru a-i atrage în capcană pe Gunganii neștiutori. Atârând cu susul în jos peste frunzele căzute, auzi sunet de pași în alergare: *clank-clank-clank*.

Veneau droizii.

— Azutor! strigă Jar Jar. Să azute cineva la eusa!

Capitolul 8

Căpitanul Tarpals tocmai ajunsese la ruine când îl auzi pe Jar Jar strigând după ajutor. Niciunul dintre ceilalți Gungani nu mai ajunsese la punctul de întâlnire, așa că Tarpals fu conștient că era pe cont propriu, în timp ce alerga către strigătele lui Jar Jar. Trecu printr-un desiș de copaci până se apropie de o poieniță. Îl văzu pe Jar Jar suspendat în aer, atârând cu capul în jos, cu un picior prins de o liană lungă. Acesta nu-l văzuse pe Tarpals și țipă din nou:

— Azutor! Tarpals tocmai era pe punctul de a păși în poieniță când Jar Jar adăugă: A venit mecanissi!

Tarpals se ascunse în spatele unui copac. Aproape imediat, un droid cromat pătrunse în luminiș. Droidul privi spre Jar Jar, ridică un blaster și spuse:

— Taci, sau trag.

Tarpals fu pe punctul de a-și întinde cesta când auzi pași. Alți doi droizi trecură printre niște mărăcini și se apropiară de luminiș. Deloc surprinzător, Jar Jar se opri să mai strige. Ținându-se la pământ, Tarpals se mișcă în jurul trunchiului copacului, astfel încât să poată rămâne în afara razei vizuale a droizilor. De cealaltă parte a copacului, văzu un bazin de nisip mișcător și se întrebă dacă va putea să-i atragă pe droizi acolo. Pe neașteptate, piciorul stâng atinse ceva care scoase un clic.

Tarpals călcase pe o mină terestră. Își dădu seama că droizii trebuie să fi plantat mina mai devreme, când puseseră și capcana. Dacă ridică piciorul de pe mina în formă de disc, aceasta exploda. Totuși, Tarpals se consideră norocos. Dacă droizii ar fi plantat o mină cu o senzor de mișcare, ar fi fost *mort*. Gunganii credeau că numai lașii foloseau mine și astfel de arme nu se aflau în arsenalele din Otoh Gunga. Din fericire, Tarpals fusese instruit pentru dezarmarea minelor și a altor explozivi. Se ghemui la pământ și își trecu cu grijă degetele de-a lungul marginii minei, căutând un fel de comutator. Găsi unul, inspiră adânc și îl împinse ușor înainte. Apoi expiră. Mina era dezactivată. Luă piciorul de pe ea și apoi o ridică. Chiar atunci, droidul din poiană îl văzu pe Tarpals în spatele copacului și exclamă:

— Tu de acolo! Predă-te imediat!

Încă agățat cu susul în jos, Jar Jar își întinse gâtul pentru a urma privirea droidului și spuse:

— Tarpals? Tusa este?

Tarpals nu avu intenția de a se preda celor trei droizi. Grijă lui imediată fu cel din poiană. Duse brațul spre înapoi, apoi aruncă mina terestră spre capul droidului. Mina în formă de disc trecu prin gâtul droidului, tăindu-i capul de pe umeri. Atât droidul, cât și mina, căzură la pământ. Tarpals se repezi în poiană și apucă blasterul căzut. Trase o salvă în direcția celorlalți doi droizi care se apropiau, apoi fugi din luminiș.

— Hei! strigă Jar Jar de sus. Hei, Tarpals, unde plecat tusa?!

Ceilalți doi droizi fugiră după Tarpals. Alergau atât de repede, încât nu-l observară sărind peste peticul de nisip – îl urmară direct, fără a încerca să sară. Ambii droizi se cufundară în nisipul mișcător, dispărând sub suprafață.

În timp ce Tarpals reîntra în poieniță, Jar Jar privi în jos și spuse:

— Assta drăguss, Tarpals! Tusa arătat la eisa. Acum dă tusa o mână de azutor la prieten și lăsat jos?

Tarpals clătină din cap și spuse:

— Eusa crede tusa nu intri în altele necazuri dacă stai acolo unde ești.

— Da', Tarpals! imploră Jar Jar în timp ce se legăna pe liană.

— Păstrează vocea jos, sugerează Căpitanul. Tusa nu vrea atractive droizi, nu?

Jar Jar închise gura și îl privi pe Tarpals fugind. Nu putea da vina pe el că îl lăsase agățat în aer. Adevărul era că Jar Jar știa că era neîndemânatic și, de multe ori, ridicol. Simțind cum i se năpustește sângele în cap, speră doar că Tarpals se va întoarce.

Curând.

Capitolul 9

Căpitanul Tarpals fugi spre ruine. Încă nu existau semne de la aliații săi, și se întrebă dacă ei, la fel ca Jar Jar, căzuseră victime ale capcanelor așezate de droizi.

Urcă un set vechi de trepte de piatră, uzate, și scană zona înconjurătoare din poziția sa ridicată. Privirea lui străbătu toată lungimea mlaștinii. Lipsea ceva din imagine. Statuia cunoscută sub numele de Mare Maxiboss Gurunda fusese luată de pe locul ei! În timp ce se învârtea în jurul coloanei înalte de piatră pentru a vedea mai bine, depistă brusc nava spațială a piratilor. Era o navă cu muchii, acoperită cu o plasă verde de camuflaj. Două transportoare repulsorlift mari erau parcate lângă ea și fiecare transportor căra mai multe statui mari. Văzu doi droizi și un umanoid cu pielea albastră – Tarpals ghici că umanoidul era Căpitanul Swagg.

Swagg părea să-i conducă pe cei doi droizi, făcându-le semn să grăbească încărcarea transportoarelor pe navă.

— De îndată ce statuile sunt la bord, ridicați rampa și sigilați trapa, porunci cu voce tare Swagg. Plecăm imediat.

— Dar Gunganul capturat? întrebă unul dintre droizi.

— Îl luăm cu noi, răspunse căpitanul pirat. Poate că o să-l pot vinde.

Swagg intră înapoi în navă, iar droizii îndreptară spre rampă transportoarele încărcate cu statui. Tarpals nu era sigur, dar bănuia că Gunganul capturat era Rep Been. Știa că trebuia să urce pe navă și să o oprească să părăsească Naboo.

Cei doi droizi aduseseră transportoarele pe rampă, care începu deja să se ridice. Tarpals fugi de pe treptele templului și alergă spre navă, ținându-se aproape de copaci și sperând că droizii nu-l vor vedea apropiindu-se. Câteva secunde mai târziu, ajunse la navă și sări pe rampa de încărcare. Se rostogoli pe ea, lovindu-se de un container de depozitare mare. În cala principală a navei, văzu că încăperea cu tavan înalt era plină cu artefactele jefuite din locul sacru. Cei doi droizi tocmai descărcau statuile de pe repulsorlift atunci când fotoreceptorii li se fixară pe Tarpals.

Se întoarseră de la statui și se întinseră după arme.

Comenzile unuia dintre transportoare erau în apropierea lui Tarpals. Lovi butonul de mers spre înapoi, iar acesta se smuci înapoi, zdrobind droizii de peretele întărit al calei. Tarpals se bucură că droizii erau imobilizați, dar se temu că zgomotul puternic al impactului l-ar fi putut alerta pe Swagg despre necazurile din cală.

Îngrijorarea lui Tarpals cu privire la zgomot se sfârși imediat ce auzi răcnetul motoarelor repulsorlift ale navei. Se agăță de marginea unei lăzi grele în timp ce nava decola. Încercă să-și dea seama pe unde se putea ajunge pe punte. Pentru a opri nava pirat să plece de pe Naboo, Tarpals trebuia să se ocupe de Căpitanul Swagg.

Își croi drum prin cala principală aglomerată, apoi păși printr-o trapă deschisă către camera următoare. Acolo îl găsi pe Rep Been legat de perete. Era treaz și alert – și tresări când îl văzu pe Tarpals în interiorul navei.

— Cum ajuns tusa pe navă? strigă Rep Been peste tunetele motoarelor.

— Eusa spune mai târziu! strigă Tarpals.

Sperând să-l elibereze Rep Been de cătușele sale, Tarpals întinse mâna spre încuietoarea grea care îi fixa lanțurile, dar Rep Been clătină din cap.

— Uită de eusa, spuse el. Tusa trebuie oprește căpitan pirat!

Tarpals nu voia să-l părăsească pe Rep Been, dar știa că avea dreptate. În cameră nu existau hublouri, dar simți că nava se afla deja la mulți kilometri deasupra suprafeței lui Naboo. Nu mai era mult până când va ajunge în spațiu.

Tarpals fugi din cameră și trecu printr-o deschidere hexagonală pentru a intra pe punte. Căpitanul Swagg, cu pielea albastră, stătea cu spatele la Tarpals și cu

măinile pe manetele de navigație ale navei. Capul lui Swagg se întoarse și se uită la Tarpals cu ochii lui roșii. Fără să-și ia mâinile de pe controale, Swagg comentă:

— Mi s-a părut mie că pute ceva pe punte.

Întinse mâna după pistolul blaster aflat pe șoldul stâng, dar nu fu suficient de rapid. Tarpals sări peste punte, placându-l pe căpitanul pirat și trântindu-l dur pe punte. Umărul drept al lui Swagg se dislocă și acesta tresări la durerea intensă, în timp ce Tarpals îi scoase blasterul din toc. Gunganul ținu blasterul în mâna stângă și îl îndreptă spre piratul uimit în timp ce se întorcea pentru a studia comenzile de navigație ale navei. Ofițerul Gungan nu era familiarizat cu designul comenzilor, și se întreabă dacă ar putea să-l convingă pe Swagg să întoarcă nava pe Naboo.

— Eusa nu poate garanta, spuse Tarpals, da' Consiliu de Reprezentantssii Gungan ar putea să nu acuze la tusa dacă tusa de acord să întoarcă la statui.

— Cred că glumești, rosti Swagg.

— Cum vrea tusa, atuncea, spuse Tarpals în timp ce mâna dreaptă apucă o manetă de control și trase de ea, experimental.

Nava se lăsă brusc spre stânga și Swagg alunecă pe punte, lovindu-se cu capul de un ecran de ventilație. Tarpals trase de un al doilea levier și nava începu să decelereze.

— Ce zice tusa de assta? întrebă Tarpals în timp ce conducea nava înapoi spre planetă. Assta ussor, nu.

În timp ce nava se îndrepta spre Naboo, piratul cu pielea albastră zise:

— Nu îl vei duce niciodată pe Căpitanul Swagg în fața unei instanțe de judecată!

Brusc, se repezi disperat spre capsula de evacuare. Înainte ca Tarpals să-l poată opri, capsula de evacuare explodează departe de navă. Tarpals consultă senzorii navei și văzu că Swagg reușise să se lanseze departe de Naboo. Piratul se îndrepta spre spațiu și Tarpals speră că avea să fie ultima dată când îl mai vedea vreodată pe criminal.

Nava coborî peste pădure, iar Tarpals ateriză lângă locul sacru Gungan. Când era să iasă de pe punte, găsi o cheie atârnată pe un cui de oțel de lângă trapa hexagonală. Luă cheia și intră în camera în care se afla Rep Been.

— Noisa întors pe Naboo? întrebă acesta.

— Da, răspunse Tarpals în timp ce inspecta încuietoarea care ancora lanțurile cu care era legat Rep Been.

Tarpals introduse cheia în broască, o întoarse și auzi un *clic* satisfăcător. Lanțurile îl eliberară instantaneu pe Rep Been.

— Ce întâmplat cu ala capitan pirat? întrebă Rep Been în timp ce își masa încheieturile.

— Elsa scăpat în spațiu în capsulă, răspunse Tarpals.

— Păcat, se încruntă Rep Been. Elsa trebuia pedepssit. Da' cel mai important, noisa aduss statui înapoi... datorită la tusa!

Tarpals fu recunoscător pentru lauda lui Rep Been și își plecă capul.

— Da' treaba la noisa nu terminat încă, adăugă Rep Been. Acu trebuie pune toate statui înapoi unde este locul lor. Eusa speră că spate la tusa suficient de puternic pentru assta.

Tarpals se gândi la greutatea combinată a tuturor statuiilor.

— Poate că noisa aduce ajutor?

Capitolul 10

Căpitanul Tarpals fu surprins de comitetul de primire atunci când ieși cu Rep Been din nava piratului. Acolo nu erau prezenți doar Boss Nass, Lob Dizz și Maiorul Fassa, ci și treizeci de plutoane din Marea Armată Gungană. Soldații adunați aplaudară atunci când Tarpals și Rep Been coborâră pe rampa de aterizare.

— Tusa făcut bine, Căpitan Tarpals, spuse Boss Nass în timp ce îl bătea pe Tarpals pe spate. Bine că tusa ajuns aicia la timp. Tusa făcut la noisa mândri că tusa aduss înapoi statuile furate.

— Eusa teme că ala Căpitan Swagg scăpat în spațiu, admise Tarpals.

— Mai bine departe de Naboo, decât aicia! mărturisi Boss Nass.

— Esscuze, Boss, îl întrerupse Lob Dizz, este okeyy dacă eusa cercetează la nava pirat? Poate eusa găsește câteva tehnologie util.

Boss Nass aprobă din cap și Lob Dizz sări fericită pe rampă și intră în nava pirat. După ce plecă, Căpitanul Tarpals se întoarse înapoi spre Boss Nass și făcu semn spre plutoanele adunate.

— Eisa primit mesaj în Lac Umberbool? întrebă Tarpals.

— Assta corect, spuse Boss Nass. Eisa venit cât de rapid putut.

Rep Been cercetă trupele și sugeră:

— Descărcare la statui de pe nava pirat va ține trupe ocupat.

Boss Nass fu de acord și, în curând, Gunganii urmau instrucțiunile lui Rep Been de a muta statuile înapoi pe pozițiile lor din locul sacru. Tarpals tocmai fu pe cale să li se alăture, când Maiorul Fassa se apropie de el și îi spuse:

— Eusa îngrijorează pentru sstăpân Binks. Elsa nu ajuns la loc sacru.

Jar Jar! Tarpals uitase complet de el și se simți brusc rău, gândindu-se la modul în care îl lăsase în pădure.

— Ceva greșit, Căpitan? întrebă Fassa.

— Nu, spuse Tarpals în timp ce se îndepărta de Fassa. Eusa doar... amintit eusa trebuie face ceva.

Fassa îl privi pe fugind și intrând în pădure. Nu știa ce trebuia să facă, dar era evident că se grăbea foarte mult.

Capitolul 11

Căpitanul Tarpals alergă prin pădure, simțindu-se tot mai înspăimântat cu fiecare pas pe care îl făcea. Nu intenționase niciodată să-l părăsească pe Jar Jar atât de mult timp, de vreme ce habar nu avusese că avea să ajungă pe nava piraților.

Dorise doar ca Jar Jar să nu-i mai stea în cale, dar, în schimb, îl părăsise în pădure, lipsit de apărare, pentru o lungă perioadă de timp.

Cu inima bubuindu-i, Tarpals îl găsi exact acolo unde îl lăsase, atârând deasupra poienii, cu susul în jos, de o liană. Ochii îi erau închiși și brațele îi atârnavă moi.

— Jar Jar! strigă Tarpals.

Jar Jar nu răspunse. Tarpals localizează rapid capătul capcanei și tăie liana, apoi îl coborî cu atenție pe la pământ.

— Jar Jar! repetă Tarpals în timp ce se ghemuia lângă siluetă nemișcată. Tusa okeyy?

Pleoapele lui Jar Jar se deschiseră încet, apoi buzele îi tremură.

— T-Tarpals? spuse el într-o șoaptă răgușită. E... este Căpitan Tarpals?

— Da! răspunse Tarpals. Tusa corect! Eusa pare rău lăsat tusa atât de mult.

— T... Tusa oprit pirați? întrebă Jar Jar.

— Da, răspunse Tarpals. Și eusa recuperat statui.

— E... Eusa frică... nu vede bine, mormăi Jar Jar. Atârnat cu susu jos prea lung timp... eusa trebuie că lessinat.

— Nu-ți face griji, prietene, îl asigură Tarpals. Tusa are să fie bine.

— Nu sstiu, mormăi Jar Jar de parcă era pe punctul să-și piardă cunoștința. Unnnn... Eusa nu crede sscapă.

— Tusa nu vorbește assta, Jar Jar, spuse Tarpals.

Jar Jar apucă brațul lui Tarpals și gemu.

— Oh, durere. Eusa crede eusa moare. Asculta... ultim cerere. Promisiune... promite la eusa că faci ultima dorință devine realitatea.

Tarpals se simți groaznic. Habar nu avusese că atârnatul cu capul în jos i-ar fi putut provoca atât de multă suferință unui Gungan.

— Promit la eusa, Jar Jar. Tusa are cuvânt la meusa. Ce tusa vrea?

— Dacă... dacă eusa trăit peste noaptea assta... icni Jar Jar. ... eusa vrea... ultim lucru care eusa dorește să văd este...

Înainte să-și poată termina propoziția, ochii i se închiseră. Tarpals îl apucă de umeri și îl scutură tare, încercând să-l reînvie.

— Nu doarme, Jar Jar! porunci Tarpals. Tusa poate contuzia! Vorbesste! Ce tusa vrea vede?

Ochii lui Jar Jar se redeschiseră și spuse:

— Măine... la Festival Războinici...

— Da? întrebă Tarpals, îndemnându-l pe Jar Jar să continue.

— Eusa, tare-tare vrea vede... cursa bongo.

Tarpals se gândi că vizionarea unei curse de bongouri era o cerere ciudată pentru un Gungan muribund. Apoi își aminti că nu avea de-a face cu un Gungan obișnuit. Aruncând o privire sceptică spre Jar Jar, Tarpals întrebă:

— Alta ceva?

— Ei... răspunse Jar Jar. Prim rând de locurile ar fi bine.

— Prim rând, nu? comentă Tarpals. Poate ceva gratuit de clefăit?

Jar Jar își linse buzele.

— Ceva gratuit de clefăit... buun.

— Bună încercare, Binks, spuse Tarpals în timp ce se ridica, lăsându-l pe foarte viul Jar Jar întins pe pământ.

Jar Jar se ridică și îl privi pe Căpitanul Tarpals părăsind poiana.

— Tusa doar amintește! strigă Jar Jar. Tusa promis!

SFÂRȘIT

UNIVERSUL STAR WARS

ANEXE

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici și nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna și-a servit cetățenii bine și cu credință. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăși conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în fața legii și își trăiau viața cu drepturi care le garantau deopotrivă șansă și libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut și primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace și expansiune galactică determinată de inventarea și progresul călătoriilor în hyperspațiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz și neînfricat, numărând sute și mii de membri ce a slujit la apărarea și protecția popoarelor Republicii. Înțelepciunea, bravura și puterea lor au devenit legendă. Trăgându-și tăria comună de la Forță, Cavalerii Jedi au menținut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generații după generații și au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili și demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă față de orice atac din afară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mișcare pentru că ea ar fi însemnat un eșec sigur. Cetățenii Vechii Republici au putut dormi liniștiți în paturile lor, aflați în siguranță înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuși. Dar, la fel ca în multe societăți democratice, el nu a venit din partea unei forțe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influență și mită, plecându-se cel mai adesea în fața dorințelor celor implicați în afaceri de comerț interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace și mulțumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contingent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniți de partea întunecată a Forței au fost expulzați din Vechea Republică. După ce au părăsit o vreme, ei au dat peste ființele umanoide cunoscute sub numele de Sith și au adus

această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere și să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supușilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith și a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici și ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, acești Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmașă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa și căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găsește învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith și le folosește pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoștințe Kun pune la cale o vastă și puternică frăție și își arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun și alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei și reinvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este și el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veșnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți și nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambițios și lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență și autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie și va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Președinte al Republicii și s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi și avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu știau era că Palpatine își trăgea puterea și carisma de la partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Președinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta își urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planșeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi științe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i știa de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii

Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbușite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic și executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet și discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului și întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să știe, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine și au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mișcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan și senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Președinția Senatului. Tentativa lor a eșuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reședința lui Organa în Casa Cantham din Orașul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine și a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mișcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar și întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici și sistemului senatorial și socotea că odată pusă în mișcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest pașnic pe principalul port spațial al planetei, blocând piste de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise și alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici și în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoșteau s-a prăbușit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri și arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă și mai important, poate, Organa și mica sa grupare de simpatizanți ai rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor și trupelor Imperiale.

Multe grupuri izolate de rezistență împrăștiate în toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme și desigur nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea și dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Boss Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroșilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare și armament cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianței care în scurtă vreme și-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeași conferință, l-a sfidat în mod fățiș pe Palpatine și chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

*„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;
Ai instituit o politică flagrantă de rasism și genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.
Ai înlăturat conducătorii aleși ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i și Guvernatori după bunul tău plac;
Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;
Ai ucis și întemnițat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;
Ai extins armata dincolo de limitele necesare și prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuși;
Noi, Alianța Rebelă, în numele și cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public și solemn intențiile noastre:
Să luptăm și să ne opunem ție și forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;
Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;
Să provocăm distrugerea ta și distrugerea Imperiului Galactic;
Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie;
Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem cheazășie proprietățile, onoarea și viețile noastre”*

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine și a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase și specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați și întemnițați de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

